

Parti, der støtter ham og Grundlovsbrudet, i det hele taget kunde have godt af at faa et saadant Forslag at samles om, at faa en saadan Fane for Partiet, faa en saadan strap Snaps, der kunde stramme dem op paa ny. Jeg har set i et Højreblad, straks efter at Forslaget var fremkommet, at Forslaget, Statsraadsbeslutningen af 12te Januar, havde haft en velgørende Virkning for Højrepartiet. Det er altsaa det, Højrepartiet under de nuværende Omstændigheder trænger til, nemlig at faa en Snaps af den Art, som her udfænktes, og den højterede Finansminister har nok kendt det ydste Ordsprog, som siger: „Brød til Brændevin er bedre end Hug til Al“, siden han har budt sine Tilhængere dette. Jeg har ogsaa tænkt mig, at den højterede Finansminister kunde haft i Sinde at ville vinde det ny opstaaede Parti, Agravnerne, med sit Forslag. Men da jeg kom til at tænke mig nærmere om og skulde til at undersøge det, kunde jeg nok se, at dette ikke har været Finansministerens Mening, thi jeg tror ikke, Forslaget egner sig rigtig godt til det Brug. Agravnerne have udtalt i deres Program — og de ere ikke løbne fra det endnu; det ser man jo ellers undertiden her i Landet, at Folk løbe fra deres Program, men det have Agravnerne ikke gjort, og jeg skal ikke paa nogen Maade bekynde dem for, at de have i Sinde at gøre det — at de ønske en tidsvarende Ordning af Beskatningsforholdene. Og naar de saa nærmere omtale en saadan tidsvarende Ordning af Beskatningsforholdene, saa sige de, at de ville have udjævnet det Misforhold, der nu er mellem Skattepligten og Skatteevnen. Men naar Agravnerne ville have udjævnet Misforholdet mellem Skattepligten og Skatteevnen, saa kunne de paa ingen Maade bruge dette Forslag, thi dette Forslag er netop af den Art, at vi ingen Stat have, som kan stilles ved Siden af Brændevinsstaten og i højere Grad end den ramme der, hvor der er mindst Skatteevne. Endelig sige Agravnerne, at de ville have Toldophævelser paa Livsfornödenheder. Og naar den højterede Finansminister har set det, kommer han og byder dem en Mel-told og en Brændevinstold. Endelig sige de, at naar de saa saadanne Toldophævelser, ville de erstatte dem, hvis der skal gives Erstatning, ved Told paa Sultus, ved Besparelser og endelig ved en Indkomstskat. Men det stemmer jo ogsaa daarlige med, hvad den højterede Finansminister foreslaar. Og saa tale de endelig om, at de ville have Værditold paa Alkohol. Nej, det kan ikke have været Agravnerne, som den højterede Finans-

minister har villet vinde. Hvis det har været Meningen, saa tror jeg, at han har baaret sig meget uheldigt ad ved at komme med dette gamle Lovforslag. Thi jeg kan ikke tænke mig, at nogen virkelig Agravner skulde gaa med til noget saadant. Den Mand, som kalder sig Agravner, og som gaar med til et saadant Lovforslag, har aldrig været Agravner, en saadan Mand kan man ikke kalde Agravner. Thi vi Agravner — der har nemlig været Agravner længe før dette Parti, som nu har samlet sig — jeg siger med Glid „vi Agravner“, det vil sige, vi Vestre-Landmænd ude fra Landet, have i tidligere Tid holdt paa ganske det samme, nemlig at Beskatningsforholdene skulde ordnes saaledes, at Statterne tog Sigte paa Skatteevnen, og vi have holdt paa: ingen overflødige Statter! Vi have holdt paa Nedgang i Statterne og paa en retfærdig Fordeling af Skattebyrden. Og jeg siger, at de Agravner, som ikke tage den Fane op, som har været Venstres gamle Fane, og som ikke slutter sig sammen mod det økonomiske System, som det nuværende Regimente har, og ikke gør Front mod dette Regimente, ere i Virkeligheden ikke rigtige Agravner, lige saa lidt som de virkelig ere Venner af, kort sagt, hele den borgerlige Sjskel i vort Samfund. Det er en ren Misforstaaelse, at andre Erhverv her i Landet skulde have godt af, at Bengene rulle og udgives paa den Maade, der nu sker, og have godt af at faa forøget Skattebyrde. Men endvidere maa jeg sige, at det er rigtigt nok som alt antydet i Dag, at da vi for en Tid siden fik forelagt en Række af Love, kaldte det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosen) paa Regeringen, kaldte paa Finansministeren og sendte Bud efter Toldloven. Her er Finansministerens Svar: Det er den Toldlov, som vi skulle have at glæde os over. Den højterede Finansminister siger, at der er ingen Grund til at tro, at han skulde komme med et samlet Toldlovsforslag, og navnlig ikke for dem, der kendte de Udtalelser, der vare faldne i 1890—91. Jeg ved ikke rigtig, hvilke Udtalelser den højterede Minister sigtede til. Jeg formoder, at det er Udtalelser, der ere faldne paa et Sted, hvor hverken jeg eller nogen af mine Venner vare til Stede. Den højterede Finansminister sagde, at der ikke var Grund til at vente, at han skulde komme med et samlet Toldlovsforslag efter de Udtalelser, der vare faldne fra ham og andre, som er det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosen) bekendt. Jeg formoder, at Udtalelserne ere faldne et andet Sted end her, og navnlig formoder jeg, at det er Udtalelser, der ere faldne her ovenpaa, hvor man den Gang samlede og lagde Planer